

Crkva Svetog Marlibina je mesto aktivnog i angažovanog hrišćanskog svedoka koja se nalazi u samom centru Londona. Sa istorijom koja se prožima unazad 900 godina, mi koji bogoslužimo ovde nastavljamo da držimo službu Bogu koja je dugo bila obnovljena sa muzičkim i liturgijskim odlikama, kako bi služili i raznolikom narodu koji se ovde nalazi.

Više od 30 godina, Crkva Svetog Marlibina, samo par metara od Harli Strita, je bila pionir hrišćanskog lečenja. Takođe, kao i dom internacionalnog i visoko poštovanog Centra za Lečenje i Savetovanje – Sveti Marlibin, nudi jeftine usluge analitičke psihoterapije i duhovnog vođstva; Kripta Svetog Marlibina je takođe i dom inovativne NHS doktorske operacije u Zdrastvenom Centru Sv. Marlibina. Naš rad je poboljšan održavanjem bliskih veza sa medicinskim fakultetom Rojal Koledž, kao i snabdevanje kapele u Londonskoj Klinici i bolnici Kralja Edvarda VII.

Sveti Marlibin u sklopu ima i Crkvu Mladih, koju popunjavaju naše dve škole: Engleska škola, istaknuta akademija, nacionalna učiteljska škola i matematički centar, i Engleska škola za decu ometenu u razvoju, besplatnu specijalnu školu koja radi sa učenicima sa govornim, jezičkim i komunikacionim tegobama srednjoškolskog uzrasta. Pored naše dve škole, Crkva ima blisku saradnju sa Kraljevskom Muzičkom Akademijom i Vestminsterskim Univerzitetom, pružajući kapelarske usluge oboma, kao i Regenstkom Univerzitetu.

Kao parohijska crkva u Eparhiji londonskoj, mi delimo viziju crkve za ovaj svetski grad koji je hrišćanski orijentisan i gledamo na bolje. Uz Božiju milost, težimo da budemo samopouzdaniji u pripovedi i životu o Gospelu Isusa Hrista, saosećajni u služenju drugih sa Božijom ljubavlju i kreativniji u doticanju novih ljudi i mesta u ime moći Svetog Duha.

Izgradnja crkve je prvi put zamišljena 1770. godine. Dobilo se mesto u Paddington Stritu i nacрте je pripremio Sir Vilijam Čejmbers, kraljev arhitekta, ali su planovi napušteni i posed se iskoristio za groblje. 1810-11e godine, sadašnje mesto je osigurano i namenjeno da zgrada bude još jedna Kapela Spokoјstva, pod okriljem obližnje Parohijske Crkve.

Nacrti su pripremljeni od strane Tomasa Hardvika, učenika Sir-a Vilijama Čejmbersa, a kamen temeljac je položen 5og jula 1813. Kasnije, odlučeno je da se zgrada uveća i da postane Parohijska Crkva; sadašnji toranj je podignut, prednji deo proširen i gigantsko stepenište sa korintskim stubovima sagrađeno. Takođe, kripta se proširila ispod cele crkve, sa značajnim katakombama ispod zapadnog krila.

Katakombe su zabarikdirane 1853, a sredinom 1980-ih, kovčezi su uklonjeni iz kripte i premešteni na Brukvodsko groblje u Sariju, a kripta je pretvorena u današnji Centar za Lečenje i Savetovanje, sakramentsku kapelu, jerusalemku kapelu i NHS Marlibinski Zdrastveni Centar.

Sadašnja parohijska crkva, otvorena februara 1817, je četvrta znana parohijska crkva koja je služila ovu parohiju.

Prva, podignuta negde u ranom 12-om veku, posvećena Svetom Jovanu Evangelisti, bila je parohijska crkva plemića Tajburna i Lisona (Lilstoun); nalazila se u, šta je sada, Oksford Stritu, na mestu blizu Stratford Plejsa. Smatra se da je dvorište Stratford Plejsa groblje prve parohijske crkve.

Do 1400-e, Sveti Jovan je propao bez mogućnosti popravka i demoliran je; nova parohijska crkva je sagrađena naspram Tajburn Menor Hausa (danas stanište krila Vojvotkinje od Devonšira londonske klinike). Mesto ove parohijske crkve (i njenog naslednika) je danas Stara Crkvena Memorijalna Bašta na severnom delu Marlibin Haj Strita. Frensis Bejkon se ovde venčao 11. maja 1606.

1740-e, nova parohijska crkva je sagrađena na istom mestu i ovde možete naći sahranjenog jednog od osnivača Metodizma, Čarlsa Veslija, kao i ostale članove njegove porodice. On je komemorisan obeliskom. Ovde je takođe i Lord Bajron kršten, a Lord Nelson išao na službu, a trećeg maja 1803. je doveo svoju kćerku sa Lejdi Hamilton (koja je takođe udata ovde) da se krsti. Ova parohijska crkva povezivana je sa mnogim slavnim ličnostima i enterijer je korišten od strane Vilijama Hogarta za čuvene slike "Marriage of the Rake" (*Venčanje Rejkovo*) u svojoj zbirci "Rake's Progress" (*Rekjev Progres*). Neke od mnogih memorijala koje su krasile crkvene zidove, uključujući i memorijal peharniku Ane od Danske i kraljice Henrijete Marije, mogu se videti i danas na stepeništu parohijske crkve, gde su prenete kad je stara crkva srušena (zbog oštećenja tokom Drugog svetskog rata) 1949. Neki drugi ljudi povezivani sa crkvom: Džejms Fig, Džejms Gibs, Edmond Hojl, Džon Risbrak, Džon Alen, Džejms Ferugson, Alan Remzi, Stiven Storas, vojvode od Portlanda i Karolina Vatson.

Današnja parohijska crkva je izgrađena (po ceni od oko 80,000 funti) bez rimskog renesansnog stila fresaka; one su dodate 1884. od strane Tomasa Harisa. Originalna pozicija oltara je bila gde je sada hor, odmah ispod krsta na plafonu. Oltar (gde se Robert Broning venčao Elizabetom Baret 1846.) se može videti i u Kapeli Svete Familije. Iznad je okačena slika Svete Familije donirana novoj parohijskoj crkvi od strane Bendžamina Vesta, PRA (1738-1820).

Parohijska crkva može da primi 3,000 ljudi, a iznad današnje galerije se nalazi sekundarna galerija (čiji se ostaci mogu videti sa obe strane orgulja), okružena je sa tri strane crkve.

Sadašnje orgulje, jedne od boljih instrumenata u celoj državi, je napravio Riger Orgelbau iz Austrije i poručena je jula 1987; bila je zajednočki poduhvat parohijske crkve i obližnje Kraljevske Muzičke Akademije. Cevi orgulja, koje se mogu videti na kraju prvog sprata galerije, pripadaju pređašnjim instrumentima.

Čarls Dikens i njegova porodica su živeli u komšiluku parohijske crkve u Devonšir Teras. On je doveo svog sina ovde na krštenje a ceremonija je opisana u njegovom romanu „*Dombi i sin*“.

Šteta pretprljena bombardovanjem u Drugom svetskom ratu obuhvatila je vitraž i Džordžijski krov. Delovi uništenih prozora su sačuvani i postavljeni nazad u prozore koje vidite danas.

Fini kristali od lusterata su premešteni ovde 1968. iz stare Odborne komore u Gradskoj skupštini Sv. Marlibina, kad se opština Sv. Marlibina spojila sa ostalim metropolskim delovima Midlseksa formirajući grad Vestminster.

Velika kolekcija memorijala krasí zidove parohijske crkve; mnoge od njih su pripadali kolonijalnim administratorima, guvernerima i članovima Istočno-indijske kompanije.

Parohijska crkva Svetog Marlibina je oduvek čuvala lepu muzičku tradiciju i danas postoji profesionalni hor od deset glasova, kojeg vode Direktor muzike, Asistent direktora muzike i Orguljaški stipendista. Sir Džon Stejner je napisao njegov oratorijum „*Raspeće*“ za hor 1886. godine, a delo je izvođeno do dana današnjeg.

Brauning Soba, koja komemorise venčanje pesnika Roberta Brauninga i Elizabete Baret 12. septembra 1864, ima miraž doniran od strane Brauning Udruženja Vinipeg. Dva mesingana bareljefa koja su pripadala pesnicima se mogu takođe naći u prostoriji.

Lepa apsida, sa klupama od mahagonije i podijumom za hor, zajedno sa pozlaćenim engleskim baroknim stilom datiraju još od sredine 1880-ih, a dizajnirane su od strane Tomasa Harris. Radovi su počeli 1884. i kamen temeljac je položen od strane gospođe Gledstoun, koji se može videti na spoljnim zidovima apside. Dekoraciju apse je uradio Edvard Armitidž, RA; njegov dekorativni nacrt uključivao je i murale između velikih prozora u nivou galerije, ali su oni prefarbani 1940-ih.

Hrišćansko mesto bogoslužjenja je služilo svojoj svrsi u centru Londona već 900 godina. Svaka londonska parohijska crkva severno od Oksford Strita, istočno do Edgvar Rouda i zapadno do Klivlend Strita, je osnovana od strane rektora i upravnika ove parohije. 2016- e, Heritidž Loteri Fond nagradio je parohijsku crkvu sa sumom od 4 miliona funti da potpomogne ambicioznom programu održavanja crkve, proširivanja kripte, kao i da se priča Sv. Marlibina pročuje od sela do metropole. Sveti Marlibin, u ime Božije Milosti, nastavlja svoj rad u menjanju života i oblikovanju zajednice.

Velečasni Stiven Evans, rektor